בס"ד

"הדף היומי לתולדותינו"

יום ג', י"ז בתמוז תשס"ד (06 ביולי)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

חמישה דברים רעים אירעו ב שבעה-עשר בתמוז:
1) נשתברו שני לוחות הברית הראשונים, ברדת משה רבינו מהר סיני וראה את עגל הזהב;
2) בוטל קרבן התמיד מלהקריב בבית הראשון;
3) הובקעה העיר ירושלים בחורבן הבית השני;
4) שרף אפוסטומוס הרשע את התורה; ו
5) הועמד צלם בהיכל בבית המקדש.

בשביעי בסיון, למחרת ממתן תורה, חזר משה ועלה להר סיני ללמוד מפי הגבורה (=הקב"ה) כללותיה, פרטותיה ודקדוקיה של תורה ולקבל את לוחות העדות. כשעלה משה למרום אמר להם לישראל: 'לסוף 40 יום, בתחילת שש שעות (לקראת חצות היום) אני בא ומביא לכם את התורה'. הם היו סבורים שאותו יום שעלה בו, מן המניין היה, והוא אומר להם 40 יום שלמים. יום – ולילה עמו. ויום עלייתו – אין לילה עמו, שהרי בשביעי בסיון עלה. נמצא יום הארבעים, ב**שבעה-עשר בתמוז** היה. ביום הששה-עשר, בא שטן ועירבב את העולם והראה דמות חושך ואפלה... אמר להם השטן: משה רבכם, היכן הוא? אמרו לו: עלה למרום. אמר להם: באו שש (שעות, והוא לא בא)... כיוון שגדולה היתה האמונה שהאמינו במשה ובכל דבריו יותר ממה שהאדם רואה בעיניו ויודע בדעתו, לכך שבשעה שדבר אחד ממה שאמר להם משה לא נתקיים – נעשו (בני ישראל) כאדם שרואה בהימוט שמיים וארץ ודעתו מיטרפת עליו. ומרוב שהיו אדוקים במשה, איש האלוקים, כבר לא יכלו להתקיים בלעדיו אפילו שעה אחת. ובאו לאהרון במהומה ובטירוף דעת, ואמרו לו: עשה לנו אלוהים! בשעה שנתן לו הקב"ה למשה את הלוחות היו הלוחות סובלים (=נושאים) את עצמם. כיוון שירד וקרב אל המחנה וראה את "האלוהים" שעשו, (=עגל הזהב), פרח אותו הכתב מעליהם, ונמצאו כבדים על-ידיו של משה. מיד – **"...ויחר אף משה וישלך מידיו את הלוחות, וישבר אותם תחת ההר."** [שמות ל"ב 19]

בימי חורבן הבית ה-I, אחרי ש**נבקעה חומת ירושלים ופרצו האויבים לתוך העיר** ועשו בה שמות גם ביום זה (או ב-ט' בתמוז, לפי הכתוב), לא יכלו להיכנס להיכל ה' (בבית המקדש) כי התבצרו שם הכהנים ועשו בו עבודת ה' עד ז' באב. ואולם כבשים להקרבת קרבן התמיד בכל יום חסרו להם מיום **י"ג בתמוז**, שלעולם היו בעזרה כבשים מבוקרים ממומים כדי הקרבה ל- 4 ימים. מיום י"ג בתמוז ואילך, שיחדו את החיילות שצררו להם מבחוץ, והם העלו להם כבשים עד יום י"ז בתמוז – ואז **בוטל קרבן התמיד**.

המאורע **הרביעי** שאירע ב-**י"ז** ב**תמוז** היה **שריפת התורה ע"י אפוסטמוס**. הרבה פרטים אודות האירוע אינם ברורים, אך משערים כי הוא מתייחס לתקופת הנציב הרומי קומנוס, כ-16 שנה לפני המרד הגדול ברומאים (בזמן הבית השני). בעת ההיא התגרו חילותיו של הנציב ביהודים ובקדשיהם והיו מהומות גדולות ששקטו אחרי-כן.

והאירוע **החמישי**: **העמדת צלם בהיכל** – יש מפרשים שגם זה ממעשה אפוסטמוס הרשע שעשאו באותו יום. ויש מפרשים אותו על הצלם שעשה מנשה המלך והעמידו בהיכל, ואותו היום יז' בתמוז היה. [ספר התודעה]

"קומה אלוקים, שופטה הארץ, כי אתה תנחל בכל הגוים." [תהלים פ"ב 8]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **שלישי**

בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל

בס"ד

"הדף היומי לתולדותינו"

יום ג', י"ז בתמוז תשס"ד (06 ביולי)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

ונסיים עם דברי הנביא המנחמים: "...צום הרביעי וצום החמישי וצום השביעי וצום העשירי יהיה לבית יהודה לששון ולשמחה ולמועדים טובים, והאמת והשלום אֱהָבוּ." [זכריה ח' 19]

"קומה אלוקים, שופטה הארץ, כי אתה תנחל בכל הגוים." [תהלים פ"ב 8]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **שלישי**

בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל